

अभंग ४७

(रागः भूप व जोगी – तालः त्रिताल)

ये गा वायुपुत्रा राघवमित्रा ये । लागलि चिंता हनुमंता वेगी आतां
दर्शन मज दे । मारुतिराया दर्शन मज दे । बलभीमराया दर्शन मज
दे ॥१॥ लागलीसे आस दर्शन घेयास आणि अधिक नसे काही ।
रात्रंदिन माझें मन लागलेसे तुझ्या पायाचे ठायीं । मारुतिराया
दर्शन मज दे । बलभीमराया दर्शन मज दे ॥२॥ मज नसे धीर ते
क्षणभर लागली झुरझुर अंतरी । न पाहतां अंत ये त्वरित मनोरथ
माझे ते पूर्ण करी । मारुतिराया दर्शन मज दे । बलभीमराया दर्शन
मज दे ॥३॥ धांव धांव रे कपींद्रा । मारुद्रा प्राणजावया पहातसे ।
तुझवीण आणिक दास माणिक तया रक्षक ते कोण असे ।
मारुतिराया दर्शन मज दे । बलभीमराया दर्शन मज दे ॥४॥